ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε 14 ΜΑΪΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 20

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑΝ

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἐκκλησίας» γνωρίζουσι πάντως ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἱκανῶν ἱδρυθὲν λειτουργεῖ ἐν Ἀθήναις σωματεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκπαιδευτικὸς Ὅμιλος», ἀριθμοῦν μεταξὺ τῶν μελῶν του ἄνδρας ἐπιφανεῖς οὐ μόνον μεταξὺ τῶν εἰδικῶς περὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ τὰ παιδαγωγικὰ ἀσχολουμένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν καθ' ὅλου παρ' ἡμῖν λογίων καὶ ἐπιστημόνων, καὶ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ κονίστρᾳ τῇ πολιτικῇ. Ὡς σκοπὸς τοῦ Ὁμίλου τούτου ἐτέθη ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἑλληνικῆς δημοτικῆς εἰς τὸ δημοτικὸν μὲν ἑλληνικὸν σχολεῖον κατὰ πρῶτον λόγον, βραδύτερον δὲ καὶ κατὰ δεύτερον λόγον καὶ εἰς τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν, καὶ ἐφεξῆς. Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα τὰ γενεσιουργὰ αἴτια τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ «δημοτικιστικὸν» λεγόμενον πρόγραμμα λειτουργίας καὶ δράσεως τοῦ ἐν λόγῳ σωματείου. Ὅ,τι ἐνδιαφέρει νὰ σημειωθῇ εἶνε ὅτι ὁ Ὅμιλος οὗτος τὸ μὲν συνδυασθεὶς πρὸς τὴν πολιτικὴν ὅπως ἐπιβληθῇ, τὸ δὲ ἀνεχθεὶς ὡς ἰθύντορας τοῦ σωματείου καὶ δρῶντα πρόσωπα καὶ ἐφαρμοστὰς τῆς «δημοτικιστικῆς ἰδεολογίας» ἀνθρώπους ἀνειλικρινῶς ἐκμεταλλευθέντας τὴν ἐν αὐτῷ θέσιν των πρὸς προαγωγὴν τῶν ἰδίων βλέψεων, ἐγένετο παραίτιος δύο μεγάλων κακῶν εἰς τὴν χώραν: τοῦ γλωσσικοῦ διχασμοῦ, καὶ τῆς ἀθεϊστικῆς κομμουνιστικῆς κινήσεως.

Περὶ τοῦ πρώτου κακοῦ δὲν προσήκει εἰς ἡμᾶς νὰ ὁμιλήσωμεν, εἰ μὴ μόνον κατὰ τοσοῦτον, ὅτι ἐδημιουργήθη μία ἐπὶ πλέον ἀφορμὴ διαστάσεως μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς ἐξάψεως τῶν παθῶν δύο ἀλληλομαχομένων γλωσσικῶν στρατοπέδων, ἤτοι τῶν ὀπαδῶν τοῦ δημοτικισμοῦ καὶ τῶν ὀπαδῶν τῆς καθαρευούσης. Ἱκανοὶ τῶν πρώτων, ἐκτραχηλισθέντες εἰς τὸν οὕτως ἀποκληθέντα «μαλλιαρισμόν», ἐξεχυδάϊσαν μέχρι τοσούτου τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥστε οὐδ' ὁ χυδαιότερος ἐκ τῶν ἀγοραίων νὰ ἐννοῇ αὐτὴν ὑπ' αὐτῶν γραφομένην. Οἱ δὲ δεύτεροι, ἐμμένοντες εἰς ἀκρότητας γλωσσικὰς προφανῶς δυσχεραινούσας τοὺς μικροὺς τοῦ ἑλληνικοῦ δημοτικοῦ σχολείου τροφίμους εἰς αὐτὰ τὰ πρῶτα τῆς παιδεύσεως αὐτῶν βήματα, ἐκήρυξαν τὴν γλωσσικὴν ἀδιαλλαξίαν παρὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ συγχρονισμοῦ καὶ τοὺς νόμους τῆς φυσιολογικῆς ἐξελίξεως τῆς γλώσσης.

Τὸ χείριστον ὅμως κακὸν ὑπῆρξε τὸ δεύτερον. Οἱ ἰθύνοντες δῆλον ὅτι τὰ τοῦ Ὁμίλου, ὁσάκις διὰ μέσων πολιτικῶν ἐξησφάλιζον ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ αὐτῶν προγράμματος τὴν πολιτικὴν ἰσχύν, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς οὐ μόνον ἀδεῶς προῆγον τὴν γλωσσικὴν αὐτῶν «αἵρεσιν», ὡς οἱ ἀντίπαλοί των ἐχαρακτήριζον τὴν γλωσσικὴν αὐτῶν ἰδεολογίαν, διὰ παντὸς μέσου ἐπιβάλλοντες αὐτὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ καί, λάθρα διὰ πλεῖστα μέλη τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου» καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον, προσεπάθουν ὑπὸ τὸ γλωσσικὸν ἔνδυμα νὰ διαδίδωσιν ἀρχάς, ἄντικρυς ἀντιβαινούσας οὐ μόνον πρὸς τὸ ἐν τῷ ἑλληνικῷ κράτει κοινῇ τοῦ Ἔθνους; ἡμῶν βουλήσει κρατοῦν ἀστικὸν κοινωνικὸν σύστημα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πρεσβευομένην ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους θρησκείαν καὶ πρὸς τὰς ταύτῃ συναφεῖς ἠθικὰς ἀξίας. Τὸ δὲ χείριστον ἦτο τοῦτο, ὅτι ὁσάκις ὅθεν δήποτε ἐκακίζοντο οἱ πρωτεργάται οὗτοι τῆς γλωσσικῆς μεταρρυθμίσεως ἐπὶ ἀθρησκείᾳ, ἢ ἀθεΐᾳ, ἢ μπολσεβικισμῷ, ἢ ὑλιστικῷ μαρξισμῷ, ἢ ἐπὶ ἰδεολογίᾳ καθ' ὅλου ἀντεθνικῇ, οὗτοι πάσῃ δυνάμει διεμαρτύροντο ἐπὶ ταῖς τοιαύταις αἰτιάσεσι, διὰ βαρυτάτων τοὺς κατηγόρους των χαρακτηρίζοντες ἐκφράσεων καὶ ἑαυτοὺς κηρύττοντες ὡς μηδαμῶς μὲν ἀναμιγνύοντας τὴν θρησκείαν πρὸς τὴν καθαρῶς, δῆθεν, γλωσσικὴν αὐτῶν ἰδεολογίαν, ὑπερμαχοῦντας δὲ τῶν ἠθικῶν, ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα φιλεῖ καὶ περιέπει τὸ ἔθνος ὁλόκληρον. Πασίγνωστοι ἐγένοντο αἱ ἐπ' ἐσχάτων διεξαχθεῖσαι περὶ τὰ «μαρασλειακὰ» ἀνακρίσεις, εἶνε δὲ πρόσφατος ἀκόμη ἡ αἴσθησις, ἣν παρήγαγεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν τὸ διαβόητον πόρισμα μέλους τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπιφορτισθέντος νὰ διεξαγάγῃ αὐτὰς καὶ ἀποφανθέντος ὅτι οὐδὲν συνέβη τὸ ἔκτροπον.

Καθ' ἅπασαν ταύτην τὴν περὶ τὴν «γλωσσικὴν μεταρρύθμισιν» διαμάχην ἡ «Ἐκκλησία» ἐτήρησε στάσιν ἐφεκτικήν, ἀναμένουσα νὰ σχηματίσῃ γνώμην ἀσφαλῆ περὶ τῆς κινήσεως ταύτης ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Περισκοπουμένη τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερά, καί, καίπερ διαισθανομένη ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων, ἐπεῖχεν εἰς τὰς κρίσεις αὐτῆς, πάντοτε εὐχομένη ὅπως τὰ ἔνθεν κἀκεῖθεν διαθρυλλούμενα ἀποδειχθῶσιν ἀναληθῆ, οἱ δὲ περὶ τὸν «Ἐκπαιδευτικὸν Ὅμιλον» ἐνδιαφερόμενοι περὶ μόνον τὸ γλωσσικὸν ζήτημα.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἀφ' ἑαυτῆς, ἐπὶ τέλους, προέκυψεν εἰς τὸ μέσον γυμνὴ ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. Ὁ ἕτερος τῶν διευθυνόντων τὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ὁμίλου αἴφνης ἐθεάθη ἐπισήμως καὶ πανηγυρικῶς ἀναπεταννύων τὴν σημαίαν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς καὶ οὕτω κατὰ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον ὁμολογῶν, ὅτι δι' ὧν ἐβεβαίου μέχρι προχθὲς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν δὲν ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, ὅτι δικαίως ἐλογίζετο ὡς ὕποπτος καὶ κρυψίνους καί,—ὅπερ τὸ χείριστον—ὅτι δὲν ἔλεγε τἀληθῆ ἡ περίπυστος τοῦ ἀνακριτοῦ-ἀρεοπαγίτου ἔκθεσις! Ἄμεσον ἐπακολούθημα τῆς τοιαύτης τροπῆς τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου» ἐπῆλθεν ἡ ἐπίσημος ἀπ' αὐτοῦ ἀπόσχισις τῶν συντηρητικωτέρων ἐκ τῶν μελῶν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀνώτατοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ ἄνδρες πολιτικοὶ διακεκριμένοι καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν, διευθυντῶν καὶ στυλοβατῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆ μεταρρυθμίσεως κ. Ἀ. Δελμοῦζος.

Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὰς ἐπόψεις, τὰς ὁποίας ἐκπροσωπεῖ τὸ περιοδικὸν τοῦτο, δὲν εἶναι τόσον ἡ κομματικὴ ὄψις τῆς τροπῆς τοῦ ἐν λόγῳ σωματείου, ἡ προσχώρησις αὐτοῦ δηλ. πρὸς τὰς ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τοῦ κομμουνισμοῦ γνωστὰς κοινωνικὰς ἰδέας, ὅσον τὸ ὅτι ἡ κομματικὴ αὕτη τάσις φέρει, δυστυχῶς, χαρακτῆρα ἀντιθρησκευτικόν. Ὁ κομμουνισμός, δῆλα δή, δὲν εἶνε ἁπλῶς σύστημα θεωριῶν, δι' ὧν ἐπιζητεῖται τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος ἡ ἀνατροπή, ἀλλ' εἶναι τάσις ἄντικρυς ἀντιθρησκευτική· ἤ, μᾶλλον, ἀντίδρασις καὶ πόλεμος ἐνεργὸς κατὰ τῆς θρησκείας, πολιτικὴ στρεβλώσεως καὶ ἐκριζώσεως αὐτοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἀποκήρυξις πάσης ἠθικῆς ἀξίας, καταστροφὴ τῆς οἰκογενείας, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος. Καὶ ὅ,τι ἔτι περισσότερον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς εἶναι ὅτι οἱ ταγοὶ τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου» μετέδωκαν εἰς τοὺς ὀπαδούς των δημοδιδασκάλους τὸ ἀντιθρησκευτικὸν καὶ ἀθεϊστικὸν αὐτῶν μόλυσμα, καὶ ἐδηλητηρίασαν, κατ' ἀκολουθίαν, κατὰ μέγα αὐτοῦ μέρος ἕνα ὀργανισμόν, τὸν ὀργανισμὸν τὸν ἐκπαιδευτικόν, τὸν σπουδαιότερον τῶν ἐθνικῶν ὀργανισμῶν, διότι εἰς αὐτὸν εἶνε ἐμπεπιστευμένη ἡ ἑλληνικὴ νεολαία.

Ὅθεν φρονοῦμεν, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν προέβη ἀκόμη εἰς ὁριστικόν τι μέτρον ἀπέναντι τῆς τοιαύτης τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων τροπῆς ἐν ἀναμονῇ πληρεστέρων ἴσως διασαφήσεων, εἶνε, λέγομεν, ἀνάγκη νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων θεραπευτικῶν μέσων εἰς ἐξυγίανσιν τοῦ οὕτω νοσήσαντος ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως.

ΟΙ ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Β΄.

Οἱ χιλιασταὶ στρέφονται κατὰ πάσης οὐ μόνον ἐκκλησιαστικῆς, ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς τάξεως ἐν τῷ κόσμῳ. Ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ ὁποῖον οὗτοι ἐκυκλοφόρησαν καὶ τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ ἐπιθυμητὴ Κυβέρνησις»[1]. Ἐν αὐτῷ διακηρύττεται ὅτι πᾶσα ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ τάξις ἡ ἤδη ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχουσα «ἀποτελεῖ τὸν ὑπὸ τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀποκηρυττόμενον κόσμον» [2], πάντα δὲ «τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀποτελοῦσι τὴν κυβέρνησιν τοῦ Σατανᾶ [3].» Καὶ λέγεται ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι «ὁ Σατανᾶς εἶχε πάντοτε τοὺς ὁρατοὺς αὐτοῦ ἀντιπροσώπους ἐπὶ τῆς γῆς, οἵτινες ἐνήργουν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τῶν ἐπιγείων ἀρχόντων» [4], ὅτι «οἱ ὁρατοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Σατανᾶ, οἱ μεγάλοι κυβερνητικοὶ παράγοντες τῆς γῆς ἀπετελοῦντο πάντοτε ἐκ τριῶν μεγάλων στοιχείων, τουτέστι ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ, πολιτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ» [5], ὅτι «αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους ἀποτελοῦνται ἐξ ἐκείνου, ὅπερ ὀνομάζομεν θηρίον, ἢ τοῦ ὁρατοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Σατανᾶ, τουτέστι τῶν μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν, τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἀποστάτου κλήρου, οἵτινες ἐσχημάτισαν ἀνόσιον συμμαχίαν καὶ ὑποστηρίζουσι τὴν πονηρὰν ταύτην τάξιν τῶν πραγμάτων»[1]. Καὶ προσθέτουσιν ἀκόμη, ὅτι «τὸ θηρίον, οἱ μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι, οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ καὶ οἱ μεγάλοι κληρικοὶ συνησπισμένοι ὁμοῦ λέγουσιν: Ὀφείλομεν νὰ ὑπεραμυνθῶμεν τῆς παρούσης τάξεως τῶν πραγμάτων καὶ πατριωτικώτατα νὰ ὑποστηρίξωμεν ταύτην, διότι ἡ πρὸς τοῦτο ἐξουσία ἐδόθη ἡμῖν παρὰ Θεοῦ—«θείῳ ἐλέει». Δὲν ὑπάρχει ἄλλη τοιαύτη δύναμις. Ἂς σχηματίσωμεν τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἐθνῶν καὶ τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον καὶ ἂς κρατῶμεν οὕτω ὑποχείριον τὸν λαὸν εἰς ἡμᾶς»[2]. Ἀναμφιβόλως, κύριοι, τὴν στιγμὴν ταύτην θὰ νομίζετε ὅτι ἀκούετε τὴν φωνὴν κομμουνιστικῆς τινος ὀργανώσεως, μπολσεβικικοῦ τινος ὁμίλου. Καὶ ὅμως οἱ τοιαῦτά τινα λέγοντες ἀποκαλοῦσιν ἑαυτοὺς σπουδαστὰς τῆς Γραφῆς

1. Ὁ μάρτυς ἐπιδεικνύει τοῦτο καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀναγινώσκει ἀκολούθως τὰς ὑπ' ὄψει τοῦ δικαστηρίου τιθεμένας περικοπάς. 2. σελ. 20. 3. σελ. 26. 4. σελ. 31. 5. σελ. 47.

καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Γραφῆς ἐξαγγέλλουσι τὰ ἐπαναστατικὰ ταῦτα κηρύγματα. Καὶ διὰ νὰ εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐντύπωσις καὶ πληροφορία σας πλήρης, ἂς προσθέσωμεν ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα παρατίθεται περικοπὴ ἐκ τοῦ ἑβδόμου τόμου τῶν Γραφικῶν μελετῶν, εἰς τὴν ὁποίαν περικοπὴν ἀναφέρεται ὅτι «ὁ πατριωτισμὸς» ἀποτελεῖ «πλάνην μεγάλην», τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ἀντιμέτωπον τῆς ἀληθείας ὁ Σατανᾶς, «πλάνην ἀνθρωποκτόνον ἢ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ διαβόλου».

Ἀλλ' ὅ,τι καθιστᾷ κατ' ἐξοχὴν ἔνοχον καὶ ἐπικίνδυνον τὴν ὑποστήριξιν τοιούτων ἐπαναστατικῶν καὶ ἀνατρεπτικῶν διδαγμάτων, κύριοι δικασταί, εἶνε ὅτι οἱ αὐτοκαλούμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν ἐπεζήτησαν νὰ διαδώσωσι τὰ διδάγματά των ταῦτα διὰ τῶν καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων τεθέντων ὑπ' αὐτῶν εἰς κυκλοφορίαν καὶ διανεμηθέντων ἐντύπων φύλλων, ἅτινα ἐσκορπίσθησαν καθ' ἁπάσας τὰς διευθύνσεις δωρεάν. (Ὁ μάρτυς ἐπιδεικνύει δέσμην τοιούτων φύλλων). Τὰ φύλλα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθινὰς ἐπαναστατικὰς προκηρύξεις, αἵτινες εἶνε ἱκαναὶ νὰ προσβάλωσι καὶ νὰ διασαλεύσωσι τὴν ἔννομον τάξιν. Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ἀντιλαμβάνονται τοῦτο καλῶς καὶ αὐτοὶ οἱ κατηγορούμενοι μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων των, διὰ τοῦτο διασκορπίζουσι συνήθως τὰ φύλλα ταῦτα ρίπτοντες αὐτὰ ὑπὸ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν ἐν καιρῷ νυκτός. Δὲν θέλω νὰ κουράσω καθ' ὑπερβολὴν τὸ δικαστήριόν σας, κύριε πρόεδρε, καὶ δι' αὐτὸ δὲν θὰ ἐκταθῶ παραθέτων συνεχεῖς καὶ μακρὰς περικοπὰς ἐκ τῶν ἐντύπων τούτων φύλλων. Εἶνε ἐν τούτοις ἀνάγκη νὰ καταδειχθῇ ὅτι καὶ διὰ τῶν ἐντύπων τούτων συντελεῖται ἡ κατὰ τῆς ἐννόμου τάξεως ἐπιβουλὴ καὶ διενεργεῖται εὐρέως καὶ δημοσίᾳ ἡ, περὶ ἧς ὁμιλοῦμεν, ἀνατρεπτικὴ καὶ ἐπαναστατικὴ προπαγάνδα.

Εἰς τὸ φύλλον λοιπὸν τὸ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ καταγγελλόμενοι» (περὶ τὰ τέλη τῆς πρώτης στήλης τῆς πρώτης σελίδος) ἀναγράφεται, ὅτι «οἱ συμφώνως πρὸς τὸ Γραφικὸν ἡμῶν ἐδάφιον ἀποτελοῦντες τὰ ἔθνη εἴτε οἱ οἰκονομολόγοι, οἱ πολιτικοὶ καὶ ὁ κλῆρος, διότι ἀπὸ κοινοῦ κυβερνῶσι τὸν κόσμον. Οὗτοι εἶναι οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου, οὗτινος ἀόρατος ἄρχων εἶνε ὁ Σατανᾶς». Ὡσαύτως εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι καταχωρουμένην καταγγελίαν κατηγοροῦνται οἱ κληρικοί, διότι ὑπεστήριξαν τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἐθνῶν, διακηρύξαντες ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἐκεῖνος εἶνε «ἡ πολιτικὴ φάσις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ διακηρύξαντες οὕτω ὅτι συνεμάχησαν μετὰ τοῦ Σατανᾶ, τοῦ πονηροῦ Θεοῦ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡγίασαν τὸν πόλεμον καὶ ὑπεστήριξαν αὐτόν, μετέβαλον τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν εἰς στρατολογικὰ γραφεῖα, ἐνήργησαν αὐτοὶ ὡς στρατολόγοι ἀντὶ μισθοῦ καὶ προέτρεψαν τοὺς νέους νὰ πολεμήσωσι καὶ νὰ ἀποθάνωσιν. Ὡσαύτως ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ τῆς δευτέρας σελίδος κατηγοροῦνται «οἱ ἐκκλησιαστικοὶ διότι διδάσκουσι τὸ θεῖον δικαίωμα τῶν ἐπιγείων βασιλέων, οἵτινες ὑποστηρίζονται ὑπὸ τῶν κεφαλαιούχων καὶ ἰσχυρῶν πολιτικῶν πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης τοῦ δικαιώματος τῶν βασιλέων καὶ πρὸς καθυπόταξιν ὑπὸ τὰ κελεύσματά των πάντων τῶν λαῶν». Καὶ εἰς τὴν τρίτην στήλην γράφονται μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Τοὐναντίον ὁ κλῆρος ὅλων τῶν χριστιανῶν λεγομένων ἐθνῶν μετέβαλον τὰς ἐκκλησίας των εἰς στρατολογικὰ γραφεῖα καὶ προέτρεπον τοὺς χριστιανοὺς νὰ δείξωσι τὸν π α τ ρ ι ω τ ι ω τ ι σ μ ό ν τ ω ν ε ἰ ς τ ὰ ς κ ο σ μ ι κ ὰ ς κ υ β ε ρ ν ή σ ε ι ς, τ ὰ ς δ ι α β ο λ ι κ ὰ ς κ υ β ε ρ ν ή σ ε ι ς».

Εἰς τὸ ἔντυπον τὸ φέρον τὴν ὑπογραφὴν «ἄ γ γ ε λ μ α ἐ λ π ί δ ο ς» μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναγράφεται ρητῶς, ὅτι «ὁ Σατανᾶς προέβη εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἐπιγείων συστημάτων, ἅτινα ἐκλήθησαν ἐκκλησίαι», ὅτι «οἱ ἄνθρωποι ὠργανώθησαν εἰς κυβερνήσεις καὶ ἔθνη καὶ ἐγκοσμίους ἐξουσίας, πάσας δὲ ταύτας τὰς κυβερνήσεις ὁ Σατανᾶς τὰς προκατέλαβε» καὶ διὰ τοῦτο ἡ Γραφὴ «καθορίζει τὰς κοσμικὰς ταύτας ἐξουσίας ὡς θηρία», εἰς ταύτας δὲ ἀνήκει καὶ ἡ ἐν ἔτει 1919 συσταθεῖσα Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.[1] Τὰ αὐτὰ ἐ π α ν α λ α μ β ά ν ο ν τ α ι καὶ εἰς τὸ ἔντυπον τὸ ἐπιγραφόμενον «Ὑ π ό μ ν η μ α π ρ ὸ ς τ ο ὺ ς ἄ ρ χ ο ν τ α ς τ ῆ ς γ ῆ ς», ἐν τῷ ὁποίῳ βιαιότερον οἱ σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν ἐκφράζονται περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ περὶ τῆς Βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας, τὴν ὁποίαν κατ' ἐξοχὴν ἐκδέχονται ὡς ἐκπροσωποῦσαν «τὰ θηρία», δι' ὧν ἡ Γραφὴ συμβολίζει τὰς παγκοσμίους αὐτοκρατορίας.»[2]

Τέλος, κύριοι δικασταί, θὰ ἔπρεπε νὰ παραπέμψω ὑμᾶς καὶ εἰς ἔντυπόν τι, τὸ ὁποῖον διενεμήθη ἐν Ἀθήναις πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων μόλις ἑβδομάδων καὶ τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Προκήρυξις» καὶ εἰς τοῦτο ἐπαναλαμβάνονται ἀκριβῶς τὰ αὐτά· καὶ διὰ νὰ μὴ καθίσταμαι ἀνιαρὸς διὰ τῆς ἀναγνώσεως περικοπῶν ταυτοσήμων περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ ἀναγνώσω τὰ ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ τῆς δευτέρας σελίδος τοῦ ἐντύπου τούτου ἀναφερόμενα: «Τὸ θηρίον συμβολικῶς παριστᾷ τὴν ἐγωϊστικὴν ἐξουσίαν τοῦ κόσμου, ἥτις καθοδηγεῖται ὑπὸ τῆς Σατανικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἐπηρείας καὶ κυβερνᾷ τὸν κόσμον στρατοκρατικῶς καὶ ἄλλως πως. Ὁ ψευδοπροφήτης συμβολικῶς ἀντιπροσωπεύει τὰ θρησκευτικὰ συστήματα, ἅτινα ἀξιοῦσιν, ὅτι ἀντιπροσωπεύουσι τὸν Κύριον Ἰησοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, ἅτινα ὅμως ἀρνοῦνται αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τοιουτοτρόπως οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ ἀντάξιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Σατανᾶ...»

Ἱκανὰ ταῦτα, κύριε Πρόεδρε, ἵνα ἀντιληφθῇ τὸ δικαστήριον ὑμῶν, ὅτι οἱ αὐτοκαλούμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν τὰς ἀναρχικὰς καὶ ἀνατρεπτικὰς αὐτῶν διδασκαλίας ἐκήρυξαν δημοσίᾳ καὶ ἐπεζήτησαν νὰ διαδώσωσιν αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ἐντύπων τούτων, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφόρησαν καὶ διένειμαν δωρεὰν καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων· θὰ ἔπρεπε μόνον νὰ προσθέσω πρὸς πλήρη διασάφησιν τῶν ἀναρχικῶν τούτων προθέσεων τῶν λεγομένων χιλιαστῶν καὶ τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικώτατον. Ἐνῷ δηλαδὴ κυριολεκτικῶς μαίνονται κατὰ τοῦ καθιδρύματος τῆς Κοι-

1. Ἐν στήλαις 1 καὶ 2 τῆς δευτέρας σελίδος.

2. Ἴδε στήλας 2 κα 4 τῆς πρώτης σελίδος καὶ 1 καὶ 2 τῆς δευτέρας σελίδος.

νωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐνῷ εὗρον εὐκαιρίαν μετὰ δριμύτητος νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς Βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας, περὶ τῶν Ρωσσικῶν Σοβιέτ, τῶν ἀποδεδειγμένως κατὰ τῆς θρησκείας κεκηρυγμένων, οὐδὲ λέξιν, καθ' ὅσον ἐγὼ τουλάχιστον γνωρίζω, λέγουσιν. Οὐδεμίαν κρίσιν οὐδένα ὑπαινιγμὸν περὶ τῆς ἀντιθρησκευτικῆς τοὐλάχιστον προπαγάνδας τῆς διεξαγομένης συστηματικῶς ἐν Ρωσσίᾳ ἐκφέρουσιν ἢ ποιοῦνται. Τοῦτο θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τεκμήριον, παρουσιάζον ἀρκούντως βάσιμον τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι οἱ χιλιασταὶ δὲν εἶνε καθ' αὑτὸ ὀργάνωσις θρησκευτική, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ὀργάνωσις πολιτική, χρησιμοποιοῦσα ὡς προσωπεῖον μόνον τὴν θρησκευτικὴν ἐμφάνισιν καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ προβάτου ὑποκρυπτομένη. Καὶ περὶ τούτου πείθει ἡμᾶς καὶ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ χιλιασταὶ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν πολιτικῆς καὶ ὅλως ἐγκοσμίου κυβερνήσεως ἐν Παλαιστίνῃ, μὲ ἕδραν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τὰ ἰμπεριαλιστικὰ ὄνειρα τῶν Σιωνιστῶν ἐνσαρκούσης. Τοῦτο δὲ ἤδη ἐρχόμεθα ν' ἀποδείξωμεν πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων.

Γ'.

Ὄχι συγκεκαλυμμένως καὶ δι' ὑπαινιγμῶν, ἀλλὰ ρητῶς καὶ σαφῶς καὶ ἀνεπαισχύντως ἐκφράζονται καὶ κηρύττονται κατὰ τῆς χριστιανωσύνης καὶ ὑπὲρ τοῦ Σιωνισμοῦ οἱ αὐτοκαλούμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν. Δὲν συστέλλονται νὰ θέσουν εἰς τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ τοὺς ἑξῆς λόγους: «Εἷς τῶν ὑψηλοτέρων κλάδων τοῦ ἐκκλησιαστικισμοῦ εἶνε ὁ Ἰουδαϊσμός. Ἐγὼ θέλω ἐγκαταστήσει τὸν Ἰουδαϊσμόν. Θέλω λάβει ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ μίαν ἐκ τῶν νέων καὶ τρυφερῶν φιλοδοξιῶν του, τὸν Σιωνισμόν, καὶ θέλω τὴν φυτεύσει, ἐγκαταστήσει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς μελλούσης βασιλείαςτοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς ἐπιγείου φύσεως τῆς Βασιλείας. Πάντες οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου θέλουσι γνωρίσει, ὅτι ὁ Κύριος κατέρριψε τὸν ὀνοματικὸν ἐκκλησιαστικισμόν, καὶ ἐξύψωσε τοὺς ἀρχαίους ἀριστεῖς, ἐξήρανε τὴν «χριστιανωσύνην» καὶ ἐζωοποίησε τὸν Σιωνισμόν, τὸν Ἰουδαϊσμόν».[1] Τὰς αὐτὰς τρυφερὰς καὶ σκανδαλώδεις ἐρωτοτροπίας πρὸς τὸν Σιωνισμὸν καὶ τὸν Ἰουδαϊσμὸν ἐκδηλοῦσιν οἱ Χιλιασταὶ καὶ εἰς τὸ βιβλίον αὐτῶν «Ἑκατομμύρια ζώντων ἤδη οὐδέποτε θὰ ἀποθάνωσι». Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὑποστηρίζεται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια ὅτι «ἡ εὔνοια τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1878 ἐπιστρέφουσα εἰς τοὺς Ἰουδαίους», καὶ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐκ τῆς νεωτέρας ἱστορίας ἐνδείξεις, αἵτινες «τελείως ἐγκαθιδρύουσι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ εὔνοια τοῦ Θεοῦ ἔχει ἐπιστρέψει εἰς τοὺς Ἰουδαίους»[2] Ἐπὶ πλέον γίνεται εὐμενέστατος λόγος περὶ τοῦ Σιωνισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ ἱδρυτὴς Θεόδωρος Χέρζλ χαρακτηρίζεται ὡς ἀνὴρ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγερθεὶς εἰς τὴν εὔκαιρον στιγμὴν[3] καὶ ὀνομάζεται ὁ πολυαγαπητὸς Θεόδωρος Χέρζλ.[4]

1 Ὁ μάρτυς ἀναγινώσκει ἐκ τῆς 546 σελίδος τοῦ 7ου τόμου τῶν Γραφικῶν Μελετῶν.

1 σελ. 25 2 σελ. 33. 3 σελ. 26 καὶ 27.

4 σελ. 30

Ἐν γένει δὲ γίνεται πλατὺς καὶ εὐμενὴς λόγος περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σιωνισμοῦ καὶ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ[1].

Καὶ ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἓν μέρος τοσοῦτον σκανδαλωδῶς προσκλίνουσι καὶ συμπαθοῦσι πρὸς τὸν Σιωνισμόν, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ Χιλιασταὶ εὑρίσκουσι τὴν ἐνσάρκωσιν τῶν ἰδανικῶν των καὶ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐλπίδων των εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν κυβερνήσεως καθαρῶς ἐγκοσμίου καὶ πολιτικῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, κυβερνήσεως ἀπαρτισθησομένης ἀπὸ τοὺς πατριάρχας τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες πρόκειται νὰ ἀναστηθοῦν, κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ὑπαχθῇ ὁλόκληρος ὁ κόσμος σχεδὸν εἰπεῖν ἐξιουδαϊζόμενος. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ὁμιλοῦσι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν καὶ παρέχουσιν οὕτω τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι ἀναφέρονται εἰςἐγκατάστασίν τινα μεταφυσικὴν καὶ ὑπερκόσμιον. Δὲν πρόκειται ὅμως, κύριοι δ)σταί, παρὰ περὶ ἐπιδεξίας καὶ περιτέχνου ἐπιχρυσώσεως τοῦ καταποτίου. Διότι εἰς τοὺς κόλπους τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου κηρύττοντες καὶ προπαγανδίζοντες οἱ χιλιασταί, ἐὰν ἀποκεκαλυμμένως ἀνεπέτων τὴν σημαίαν τοῦ Σιωνισμοῦ καὶ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ ἀσυγκαλύπτως ἐνήργουν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἰμπεριαλιστικῶν ὀνείρων τῶν ἀνησύχων τέκνων τοῦ Ἰούδα, ἀσφαλῶς οὐ μόνον θ' ἀπεδοκιμάζοντο, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐξεμηδενίζοντο ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐμφανίσεώς των. Καταλλήλως λοιπὸν ἐπιχρυσοῦντες τὸ καταπότιον προσφέρουσιν αὐτὸ εἰς τοὺς ἀφελεστέρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων παρὰ πολλοῖς καθιστῶσι τοῦτο εὐπρόδεκτον. Ἐὰν ὅμως ἀφαιρέσωμεν τὸ ἐπίχρισμα τοῦτο, κύριε πρόεδρε, θὰ εὕρωμεν εὐθὺς ἀμέσως, χωρὶς κἂν νὰ χρειασθῇ ὅπως εἰσέλθωμεν βαθύτερον, κυβέρνησιν καθαρῶς κοσμικὴν καὶ πολιτικήν, πρὸς ὑλικοὺς σκοποὺς κατατείνουσαν καὶ δι' ὑλικῶν μέσων τούτους ἐξυπηρετοῦσαν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν θὰ ἤθελον νὰ χαρακτηρισθῶ ὑπ' οὐδενὸς ὡς αὐθαίρετος εἰς τοὺς ἰσχυρισμούς μου, θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε καὶ πάλιν νὰ κάμω χρῆσιν τῶν κειμένων· θὰ προσπαθήσω νὰ μὴ κουράσω ὑμᾶς καὶ νὰ περιορισθῶ εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρας περικοπάς, λαμβανομένας ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου, ὅπερ καὶ πρὸ ὀλίγου σᾶς παρουσίασα καὶ τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ ἐπιθυμητὴ Κυβέρνησις».

«Τὸ ἔτος 1914, γράφουν οἱ χιλιασταί, ἐσημείωσε τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκρήξεως τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν κυβέρνησιν τοῦ Σατανᾶ. Ὅταν δὲ αἱ θλίψεις αὗται φθάσωσιν εἰς τὸ κατακόρυφον, θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἀνατροπὴ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Σατανᾶ καὶ ἡ πλήρης ἐγκαθίδρυσις τῆς νέας κυβερνήσεως» (σελ. 26). Καὶ «καθὼς ὁ Σατανᾶς εἶχε πάντοτε τοὺς ὁρατοὺς αὐτοῦ ἀντιπροσώπου ἐπὶ τῆς γῆς, οἵτινες ἐνήργουν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τῶν ἐπιγείων ἀρχόντων ἢ κυβερνητικῶν παραγόντων, οὕτω καὶ ὁ χριστὸς ὁ Μεσσίας θὰ ἔχῃ τοὺς ὁρατοὺς αὐτοῦ ἀντιπροσώπους ἐπὶ τῆς γῆς, οἵτινες ὡσαύτως θὰ ἐνεργῶσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα τῶν ἐπιγείων ἀρχόντων ἢ κυβερνητικῶν παραγόντων. Ὁ Παῦλος ἀναφέρει μακρὸν κατάλογον πιστῶν ἀν-

1 σελ. 26--33.

δρῶν ἀπὸ τοῦ Ἄβελ μέχρι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ..... Πάντες οὗτοι εἶνε εἰσέτι νεκροί» καὶ μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἔγερσίν των «θὰ γίνωσιν ἄρχοντες ἢ ἐξουσιασταὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ὁρατοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ» (σελ. 31) «Αὐτοὶ δὲ θὰ εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ διαχειρίζωνται καὶ διευθύνουσι τὰς ὑποθέσεις τῆς γῆς» (σελ. 32). «Ἡ Ἱερουσαλὴμ θὰ γίνῃ ἡ πρωτεύουσα τοῦ κόσμου μετὰ τῶν τελείων καὶ πιστῶν ἀνδρῶν, ἤτοι τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, Δαβίδ, Δανιὴλ καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων ἀνδρῶν, οἵτινες θὰ ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων τῆς γῆς, ἐνῷ τινες ἐξ αὐτῶν θὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰ κυριώτερα μέρη τῆς γῆς ὡς κυβερνῆται καὶ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἑδρεύῃ ἐν Ἱεροσολύμοις, θὰ δίδῃ ὁδηγίας σχετικῶς μὲ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν κυβερνητικῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς. Μὲ τοὺς τελείους τότε Ραδιοτηλεφωνικοὺς σταθμοὺς ὁ Ἀβραὰμ θὰ διευθύνῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς γῆς ἐκ τοῦ ὄρους Σιών» (σεκ. 33).

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν καὶ ποῖοι θὰ εἶνε οἱ σκοποί, τοὺς ὁποίους θὰ πραγματοποιῇ ἡ νέα αὕτη καθαρῶς ἐγκόσμιος κατάστασις τῶν πραγμάτων. Εὑρίσκομεν αὐτοὺς εἰς τὰς σελίδας 37,38 καὶ 41 τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου σᾶς ἀνέγνωσα τὰς περικοπὰς ταύτας. Ἀλλ' ἂς προφθάσωμεν νὰ ἀναγνώσωμεν ἤδη περικοπήν τινα ἐκ φύλλου τινὸς τῆς θρησκευτικῆς ἐφημερίδος «ὁ σπουδαστὴς τῶν Γραφῶν» διὰ νὰ βεβαιωθῇ οὕτω, ὅτι οὐχὶ εἰς ἓν ἀλλὰ πολλαχοῦ τῶν συγγραφῶν αὐτῶν ὑποστηρίζουσι τὰ περὶ ἐγκαταστάσεως κοσμικῆς κυβερνήσεως πρὸς ὑλικοὺς κατευθυνούσης τὰς ἐνεργείας της σκοποὺς ὄνειρά των. «Ἅμα τῇ ἐγκαθιδρύσει τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων ὑπὸ τὴν Βασιλείαν τοῦ Μεσσίου, πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις θὰ παύσωσιν, οἱ ἐκμεταλλευταὶ δὲν θὰ δύνανται πλέον νὰ αἰσχροκερδῶσιν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, ἡ πεῖνα θὰ ἐξαφανισθῇ καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ματαίας προσπαθείας πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς, διότι τότε ἡ γῆ θέλει δώσῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ θὰ ὑπάρχῃ διὰ πάντας ἀφθονία. Ὑπὸ τὴν νέαν διάταξιν αἱ κηδεῖαι θὰ παύσωσιν, οἱ νεκροθάπται θὰ ζητήσωσιν ἄλλην ἐνασχόλησιν, μᾶλλον εὐχάριστον, αἱ δὲ νεκροφόροι θὰ μεταβληθῶσιν ἀπὸ φορεῖα λύπης εἰς ἁμάξας διασκεδάσεων καὶ ἀπολαύσεων». [1]

Ὑπόσχονται ἀκόμη, κύριε Πρόεδρε, νὰ ἀπαλλάξωσιν ὑμᾶς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀξιοτίμους συναδέλφους σας τῶν φροντίδων καὶ τῶν καθημερινῶν ὀχλήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἐξ αἰτίας τοῦ ἐνοικιοστασίου κατ' ἀνάγκην εὑρίσκεσθε ἐκτεθειμένοι. Θὰ σᾶς ἀπαλλάξωσι δέ, οὐχὶ διότι δὲν θὰ ἔχωμεν τότε ἀνάγκην κατοικιῶν, ἀλλὰ διότι «οἱ πτωχοὶ πλέον δὲν θὰ εἶνε ἄνευ στέγης ἢ καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἀπλήστων κυρίων τῆς οἰκίας, εἰς ἣν κατοικοῦσι, διὰ τὸ ἐνοίκιον, διότι τότε οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν οἰκοδομεῖ οἰκίας καὶ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς». [1] Διατείνονται μάλιστα, ὅτι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν θὰ γίνῃ ὄχι ὁμαδικῶς καὶ συγχρόνως, ἀλλὰ καθ' ὁμίλους καὶ κατὰ διαλείμματα διὰ νὰ προφθάνωσιν ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀνιστάμενοι νὰ κτίζωσι τὰς κατοικίας των καὶ μὴ ἐπέλθῃ λόγῳ ἀποτόμου συρροῆς ἔλλειψις στέγης [1].

Ἐκ πάντων τούτων, κύριε πρόεδρε, ἀποδεικνύεται, νομίζομεν, ἐπαρκῶς, ὅτι οἱ αὐτοκαλούμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν συμπαθῶς πρὸς τοὺς Σιωνιστὰς ἔχοντες, υἱοθέτησαν τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη τῶν τελευταίων τούτων καὶ ἐπιζητοῦσι τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐν Ἱεροσολύμοις καθαρῶς πολιτικῆς κυβερνήσεως τὰς βλέψεις τῶν Ἰουδαίων ἰμπεριαλιστῶν ἐξυπηρετούσης καὶ ἐνσαρκούσης.

Δ.΄

Θὰ ἦτο ὅμως χρήσιμον, κύριοι δικασταί, καὶ ἐπὶ ἄλλου τινὸς σημείου νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τινὰ τὸ δικαστήριόν σας, καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο εἶνε τὸ κολοσσιαῖον τῶν δαπανῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀφειδῶς προβαίνουσιν οἱ χιλιασταὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προπαγάνδας των. Οἱ ὀγκώδεις αὐτοὶ τόμοι, οἵτινες κεῖνται ὑπ' ὄψεσι τοῦ δικαστηρίου ὑμῶν, ἀνήκουσιν εἰς σειρὰν συγκειμένην ἐξ ἑπτὰ τόμων, ὡσαύτως πολυσελίδων, ὅσον καὶ οἱ δύο οὗτοι. Οἱ τόμοι δὲ οὗτοι διατίθενται δωρεὰν διότι ἡ εὐτελὴς τιμή, εἰς τὴν ὁποίαν εἷς ἕκαστος πωλεῖται, εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος, ὅτι δὲν καλύπτει οὐδὲ τὰ ἔξοδα τῶν βιβλιοπωλῶν, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν διάδοσιν τούτων.

Οὕτω ὁ πρῶτος τόμος ἐκ σελίδων 396 τιμᾶται χρυσόδετος δραχμὰς 12,50. Οἱ τέταρτος, πέμπτος καὶ ἕκτος ἕκαστος ἐξ ὑπερεξακοσίων σελίδων τιμᾶται χρυσόδετος δραχμὰς 15. Ἐκυκλοφόρησαν δὲ οὗτοι εἰς εἴκοσι διαφόρους γλώσσας καὶ εἰς εἴκοσιν ἑκατομμύρια ἀντιτύπων. [2] Δηλαδὴ ἐν συνόλῳ ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια τόμοι, ἕκαστος τῶν ὁποίων κατὰ μέσον ὅρον σύγκειται ἐκ πεντακοσίων σελίδων. Πάντες δὲ οὗτοι διετέθησαν δωρεάν. Ἓν ἄλλο βιβλίον τοῦ Ρῶσσελ, φέρον τὴν ἐπιγραφήν: «Τί λέγουσιν αἱ Γραφαὶ περὶ Ἅδου» ἐδημοσιεύθη εἰς τρία ἑκατομμύρια ἀντίτυπα [3]. Εἰς ταῦτα προσθέσατε τὰ ἔντυπα αὐτὰ φύλλα, ἅτινα συνεχῶς καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων διανέμονται δωρεὰν οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι εἰς μετάφρασιν Ἑλληνικήν, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ. Πέντε διάφορα τοιαῦτα φύλλα προσήγαγον σήμερον εἰς τὸ δικαστήριόν σας. Πάντως θὰ ὑπάρχωσι καὶ ἄλλα. Πρόκειται λοιπὸν περὶ ἑκατομμυρίων φύλλων μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἅτινα διενεμήθησαν δωρεάν. Φαντασθῆτε λοιπόν, ποῖα κολοσσιαῖα ἔξοδα τυπογραφικά, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀναλαμβάνοντας νὰ διανείμωσιν αὐτά, καταβάλλονται.

Καὶ δὲν δαπανᾷ μόνον τὰ ἔξοδα αὐτὰ ἡ χιλιαστικὴ ὀργάνωσις πρὸς εὐόδωσιν τῆς προπαγάνδας της. Μισθοδοτεῖ ἁδρῶς καὶ τὰ ὄργανά της. Διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται, πῶς ἄνθρωποι οὐδὲν θρησκευτικὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὸ παρελθὸν ἐπιδείξαντες, ἁλίσκονται αἴφνης ὑπὸ τῆς χιλιαστικῆς μανίας καὶ ἐπιδεικνύουσιν ὄψιμον ζῆλον πρὸς μελέτην καὶ σπου-

1. Ἴδε «Ὁ σπουδαστὴς τῶν Γραφῶν» ἄρθρον «ὁ Χρυσοῦς αἰών» σελ. 3, στήλη 3
1. Ἔνθα ἀνωτέρω.

1. Ἴδε Γραφικῶν Μελετῶν Τόμου Δ.΄ σελ. 577—578.
2. Ἴδε φύλλον ὁ σπουδαστὴς τῶν Γραφῶν σελ. 468.
3. Ζ΄ Τομ. Γραφικῶν Μελετῶν σελ. 4.

δὴν τῶν ἁγίων Γραφῶν. [1] Ἄλλως τε εἶνε ἐξηκριβωμένον, ὅτι οἱ περιοδεύοντες ἐξ αὐτῶν ἀκριβοπληρωνουσι διὰ νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς αἱ αἴθουσαι, εἰς τὰς ὁποίας ὁμιλοῦσιν. Οὕτω ἐγὼ μὲν αὐτὸς μαρτυρῶ, ὅτι ὁ ἐκ τῶν σπουδαστῶν τῶν Γραφῶν Δούρας ἐλθὼν πρὸ τριετίας περίπου εἰς Πάτρας ὡμίλησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Φιλαρμονικῆς, ἀφοῦ προηγουμένως κατέβαλε γενναῖον ποσόν, ὅπως τῷ παραχωρηθῇ, ὁ δὲ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Γερμανὸς πρόκειται νὰ σᾶς προσαγάγῃ ἐνόρκους καταθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἀδιαμφισβητήτως, ὅτι ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Λεοντάρης κατέβαλε διὰ μίαν ἑκάστην τῶν ἐν Βόλῳ γενομένων διαλέξεών του δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας δι' ἐνοίκιον εἰς τὴν ἐκεῖ αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου, ἤτοι ἐν συνόλῳ κατέβαλε διὰ διαλέξεις τρεῖς, δραχμὰς τετρακισχιλίας πεντακοσίας.

Περατῶν τὴν κατάθεσίν μου, κύριοι δικασταί, εὑρίσκω χρήσιμον νὰ γνωστοποιήσω εἰς τὸ δικαστήριόν σας, ὅτι, καθὼς αὐτοὶ οἱ σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν ὁμολογοῦσιν, ἐλήφθησαν μέτρα καταδιωκτικὰ κατ' αὐτῶν καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, ἤτοι ἐν Γερμανίᾳ, Αὐστροουγγαρίᾳ, Ἡνωμέναις Πολιτείαις, Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ καὶ Καναδᾷ, ὅπου «μέλη τοῦ διεθνοῦς Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν καὶ Γραφῆς ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακὰς» διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὰς φράσεις τῶν ἰδίων [1]. Καὶ εἰς ἄλλα λοιπὸν κράτη, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ὀλιγώτερον φιλελεύθερα τοῦ ἰδικοῦ μας, ἐλήφθησαν πολὺ πρότερον τὰ μέτρα ταῦτα, τὰ ὁποῖα καὶ ἡμεῖς σήμερον ζητοῦμεν ἀπὸ τὸ δικαστήριόν σας κατὰ τῶν αὐτοκαλουμένων Σπουδαστῶν τῶν Γραφῶν. Τοιοτρόπως οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὁ μεμψιμοιρῶν, ὅτι ζητοῦμεν μέτρα ἀνελεύθερα, περιοριστικὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καὶ καταπνίγοντα ἢ ὁπωσδήποτε καταπιέζοντα τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν πολιτῶν ἐλευθέρων ἐν δημοκρατικῷ βιούντων πολιτεύματι. Ταῦτα ὡς κατακλεῖδα τῆς καταθέσεώς μου ἐπιθέτων, κύριε πρόεδρε, πέποιθα ὅτι τὸ δικαστήριον ὑμῶν, ὡς πάντοτε καὶ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, οὕτω καὶ ἐν προκειμένῳ θὰ ἐπιτελέσῃ εὐόρκως τὸ καθῆκόν του καὶ θὰ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην προασπίζον ὄχι πλέον τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα καὶ κοινωνίαν ἀπὸ τῶν ἐν σχήματι προβάτων εἰσορμησάντων εἰς αὐτὴν ἀνατροπέων καὶ ἀποστατῶν τούτων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΕΜΠΕΛΑΣ

---

1. Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Λεοντάρης εἰς τὴν ἀπολογίαν του ὡμολόγησεν, ὅτι συντηρεῖται ἐξ εἰσφορῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐκ συνδρομῶν ἐξ Ἀμερικῆς. Ὡσαύτως καὶ ὁ ἐκ τῶν μαρτύρων Τσιμπερᾶς, πρώην δημοδιδάσκαλος ἐν Βόλῳ.

1. Φύλλον Σπουδαστὴς τῶν Γραφῶν σελ. 2 στήλη 3.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινά	Ἦχοι
ΜΑΙΟΣ	1	Κυρ. Β' Θωμᾶ	Β' Θωμᾶ	Α'	α'
	8	» Γ' Μυροφόρων	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Δ'	β'
	15	» Δ' Παραλύτου	Δ' Παραλύτου	Ε'	γ'
	22	Ε' Σαμαρείτιδος	Ε' Σαμαρείτιδος	Ζ'	δ'
	29	ΣΤ' Τυφλοῦ	ΣΤ' Τυφλοῦ	Η'	πλ. α

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Οἱ σύμμαχοι τοῦ προσηλυτισμοῦ.

Αἴτησις πατρὸς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν περὶ ἀποδόσεως τῶν εἰς σχολὴν φράγκων καλογραιῶν εἰσαχθέντων ὑπὸ τῆς μητρός των δύο τέκνων των, ἑπταετοῦς καὶ ἐνεαετοῦς, ἀπερρίφθη, ἐπειδή, ὡς λέγει, τὸ διασκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως, «ἐκ τῆς γενομένης σχετικῆς ἐξετάσεως ἀπεδείχθη, ἡ καθ' ἧς ἡ αἴτησις μήτηρ τῶν κοινῶν τῶν διαδίκων τέκνων εἰσήγαγε ταῦτα εἰς τὴν ἐνταῦθα σχολὴν τῶν κολογραιῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τούτων, εἰς αὐτὴν δὲ δύναται προσερχομενος ὁ αἰτῶν νὰ ἐπισκέπτεται τὰ τέκνα του. ἡ δὲ σχολὴ αὕτη διεπιστώθη ὅτι εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον εὐδοκίμως διὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ λειτουργούντων σχολείων». Ἴσως θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἐπίσημον δικαστικὸν ἔγγραφον παρουσιάζομεν ἐνταῦθα ὡς δεῖγμα ἀγραμματωσύνης. Τοῦτο εἶνε ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δευτερεῦον. Τὸ προέχον εἶναι τοῦτο, ὅτι ὁ δικαστὴς οὗτος, ἐὰν μὲν εἶνε ὀπαδὸς τοῦ δυτικοῦ δόγματος, παραβαίνει τὸ ἑλληνικὸν σύνταγμα τὸ ἀπαγορεῦον τὸν προσηλυτισμόν, ὅστις ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καὶ ἀνάνδρως ἀσκεῖται ἐν ταῖς «τοῦ εἴδους αὐτοῦ» σχολαῖς τῶν φράγκων καλογραιῶν. Ἐὰν δὲ εἶνε καὶ ὀρθόδοξος, πρὸς τῇ παραβάσει τοῦ συντάγματος εἶνε καὶ ἀποστάτης τῆς πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας του, διότι κηρύσσει, ἀπὸ τῆς δικαστικῆς μάλιστα ἕδρας, ὡς «εὐδοκίμως λειτουργοῦντα» τὰ σχολεῖα τοῦ εἴδους τούτου, ἤτοι ὡς καλῶς καὶ τελεσφόρως «ἀλλάζοντα τὴν πίστιν» τῶν εἰς αὐτὴν φοιτώντων ἑλλήνων ὀρθοδοξοπαίδων.

Ἡ Κίνα καὶ ἡμεῖς.

Ἡ ἐν Κίνᾳ ἀπό τινος συντελουμένη ἀναστάτωσις ἔγινεν ἀφορμὴ ὅπως ἡ πεπολιτισμένη χριστιανικὴ Δύσις ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς ἀχριστιανίστου καὶ ἀπολιτίστου Ἄπω Ἀνατολῆς μερικοὺς ὀνειδισμούς, τοὺς ὁποίους ἡ εἰλικρίνεια ἐπιβάλλει καὶ νὰ προσέξωμεν καὶ νὰ σχολιάσωμεν. Ἐπικρίνουν δηλαδὴ οἱ Κινέζοι τοὺς Εὐρωπαίους ἐπὶ τῷ ὅτι διδάσκουν ὅτι «μόνον ἡ βια καὶ ἡ δύναμις κερδίζουν», ἐπάγοντες ἅμα ὅτι, «καὶ ὅμως ποτὲ δὲν κατέκτησαν». Οἱ πρῶτοι ἱεραπόστολοι—προσθέτουν οἱ αὐτοὶ Κινέζοι —, κατέκτησαν τὸν κόσμον ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ χωρὶς κανὲν ὅπλον· ἡμεῖς οἱ Κινέζοι πιστεύομεν εἰς τὸν πρωτόγονον χριστιανισμὸν περισσότερον ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς τῆς Δύσεως, οἱ ὁποῖοι ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους

τῆς μεταγενεστέρας χριστιανικῆς περιόδου», κτλ. Δυστυχῶς αἱ πλεῖσται καὶ οὐσιαστικώτεραι τῶν μομφῶν των ἐκφράζουν πικρὰς ἀληθείας. Ἡ Εὐρώπη δὲν ἐξεχριστιανίσθη ἀκόμη μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ μὴ ὑπερτερῇ τοῦ συμφέροντος τὸ χριστιανικὸν καθῆκον καὶ νὰ μὴ περιβάλλωνται πολλάκις τὸ χριστιανικὸν ἔνδυμα ἰδιοτελεῖς βλέψεις καὶ σκοποί. Τὸν σπόρον τοῦ κατὰ τῆς χριστιανικῆς δύσεως μίσους ἔσπειραν αὐτοὶ οἱ εὐρωπαῖοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κινεζικοῦ, καὶ σήμερον καλοῦνται νὰ θερίσωσι τοὺς καρπούς του.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸν πολίτευμα

Ὅτι δὲ πράγματι ἡ χριστιανικὴ Εὐρώπη, καὶ μεθ' ὅσα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἔπαθε καὶ μ'αὐτὸν δοκιμαζει ἀκόμη, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπαλλαγῇ τέλεον, τοῦ προπολεμικοῦ ἀντιχριστιανικοῦ διπλωματικοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον τὴν ὠθεῖ κατὰ κρημνῶν, δῆλον ἐκ τῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας καὶ σήμερον τείνει νὰ ἐφαρμόζῃ κατὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις ὑπὸ τὴν ῥοπὴν τοῦ δογματος τῆς δυνάμεως». Περιφρόνησις τῆς δικαστικῆς ἰδέας, ἀκώλυτος ἀνάπτυξις τῶν ἐξοπλισμῶν, ἀποκλειστικὴ ἐκ τῆς ὑλικῆς ἰσχύος στήριξις τῆς κρατικῆς ἀσφαλειας, πολιτικὴ σφαιρῶν ἐπιρροῆς, δεσπόζουσα κυριαρχία τῶν λεγομένων «μεγάλων Δυνάμεων» ἐπηρμένη κρατικὴ ἀναίδεια τῶν ἰσχυροτέρων ἐξ αὐτῶν· ἰμπεριαλιστικαὶ τάσεις καὶ ἰδιοτελεῖς συμμαχικοὶ συνδυασμοί, καταπτόησις τῶν μικρῶν καὶ ἀσθενῶν κρατῶν ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων, μυστικαὶ συνθῆκαι πρὸς σκοποὺς ἀνομολογήτους, σκοτιαι διαπραγματεύσεις, στραγγαλισμὸς τοῦ δικαίου τῶν μικρῶν, ἐξάρτησις τῶν τυχῶν ὁλοκλήρων λαῶν ἀπὸ τὰς ἰδιοτροπίας μεγαλομανῶν παντοκρατόρων,—πάντα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δὲν ἀποτελοῦσιν, ἀκόμη καὶ σήμερον, ψιλὴν θλιβερὰν ἀνάμνησιν. Δὲν ἀρνούμεθα βεβαίως τὴν νῦν συντελουμένην χριστιανικωτέραν μεταπολεμικὴν τελεσφόρον ζύμωσιν, ἀλλὰ τοῦ παλαιοτέρου ἀνθρώπου αἱ ὀρέξεις δὲν ἐνεκρώθησαν ἔτι καὶ ἡ Ἄπω Ἀνατολὴ ἔχει ποῦ νὰ στηρίξῃ τοὺς δικαίους ὀνειδισμούς της.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ σεβ. Μητροπολίτης κ. Μελέτιος μέλος τῆς Δ. Ἱερὰς Συνόδου, μετέβη διά τινας ἡμέρας εἰς Ἅγιον Ὄρος πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπος ἀσθενήσας δὲν ἐπέστρεψεν ἐξ Ἱεροσολύμων μετὰ τῶν λοιπῶν προσκυνητῶν,ἀλλὰ παρέμεινεν ἐκεῖ, προτιθέμενος, μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν, νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς λοιποὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Παλαιστίνης.

—Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ μεγάλη κατὰ τῶν ξένων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν Ἐπιτροπὴ καὶ συνεζήτησε διὰ μακρῶν ἐπὶ τῶν προβληθέντων εἰς αὐτὴν ζητημάτων.

—Ἀναρρώσας ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ, μέλος τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος, ἐν ᾗ διέμεινεν ἐπί τινος ἑβδομάδας.

—Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἀπεστάλησαν τὰ ἑξῆς ἐκ Σικάγου τῆς Ἀμερικῆς τηλεγραφήματα:

Χάριτι ἀναστάντος Χριστοῦ κλῆρος πόλεως Σικάγου συνεφιλιώθη, προσχωρησάντων διϊσταμένων κανονικότητα. Συμβούλια διϊσταμένων ναῶν διεκήρυξαν προσχώρησιν ὡσαύτως μόλις Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις διαβιβάσῃ αὐτοῖς ἁρμοδίως γνωστὴν ἀπόφασιν Ἱεραρχίας. Παρακαλοῦμεν, ἐνεργήσατε ἀποσταλῇ αἰτουμένη ἐγκύκλιος πρὸς ἑδραίωσιν ἔργου εἰρηνεύσεως Ἑλληνισμοῦ Ἀμερικῆς.

Ἐπίσκοπος Φιλάρετος

Χάριτι ἀναστάντος Χριστοῦ κλῆρος Σικάγου συνεφιλιώθη πρὸς μεγάλην χαρὰν Χριστεπωνύμου πληρώματος.

Συνεργασθῶμεν παρὰ πλευρὸν Ἐπισκόπου ἡμῶν πρὸς δόξαν Ἐκκλησίας. Ἐξαιτούμεθα πατρικὰς εὐλογίας.

Μανδηλάρης, Πασχαλάκις, Δημακόπουλος Πετράκης, Βαϊνίκος, Χατζηδημητρίου.

Πέντε Κοινότητες Σικάγου ἐμμένουσι πισταὶ Ἱερὰν Σύνοδον. Πᾶσα ἄλλη διάδοσις ἀναγνωρίσεως Ἐπισκοπῆς ψευδὴς καὶ κακόβουλος.

Πρόεδροι Κοινοτήτων

Κοκκίνης Ἁγίας Τριάδος, Καράμπελας Εὐαγγελισμοῦ, Φλάμπουρας Ἁγίου Γεωργίου, Κολιόπουλος Κοιμήσεως, Κοκκίνης Ἁγίου Νικολάου.

Φιλάρετος ἐνήγαγε Κοινότητας, ἐφημερίους δικαστηρια. Κηδόμενοι περιουσίας Κοινοτήτων ἠναγκάσθημεν ἀναγνωρίσαι Μητροπολίτην Βασίλειον μέχρι διευθετήσεως ἐκκρεμοῦς ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος Ἀμερικῆς.

Ἐντολῇ Κοινοτήτων ***Γεώργιος Καράμπελας***

Ἀναγνωρίσαντες Ἐπισκοπὴν Σικάγου ἀπεπέμφθημεν ναῶν ἡμῶν αὐθαιρεσίᾳ ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, ἐνεργησάντων ἐναντίον θελήσεως ἐνοριτῶν. Ἐπικαλούμεθα ἀντίληψιν ὑμῶν. Συμβούλια Ἁγίας Τριάδος, Εὐαγγελισμοῦ, Κοιμήσεως, Ἁγίου Γεωργίου διακηρύττουσιν, ὅτι, ἂν σήμερον Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαναλάβῃ σύστασιν ὑποταγῆς Κανονικαῖς Ἐκκλησιαστικαῖς Ἀρχαῖς, ὑπακούσουσι, προσλαμβάνοντες αὖθις ἡμᾶς.

Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Μανδηλάρης.
Ἀρχιμ. Ἀβέρκιος Δημακόπουλος.
Οἰκονόμος Δημήτριος Βαϊνίκος

Παρόμοιον πρὸς τὸ πρῶτον τηλεγράφημα ἐλήφθη καὶ παρὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου, ὡς ἐξάγεται ἔκ τινων λέξεων αὐτοῦ, διότι, δυστυχῶς, τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος διεβιβάσθη παρεφθαρμένον, ἐζητήθη δὲ ἡ ἀποκατάστασις αὐτοῦ.

—Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μυτιλήνης ὅτι ὁ καὶ ἐξ ἄλλων ἐκκλησιαστικοϊστορικῶν ἔργων γνωστὸς ἀπὸ πολλοῦ λόγιος πρεσβύτης κ. Εὐστράτιος Δράκος ἔχει πρὸς ἔκδοσιν ἕτοιμον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς

νήσου Λέσβου ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς μέχρι σήμερον, τὴν ἁγιολογίαν τῆς Λέσβου, ὡς καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν μεταβυζαντινῶν ἐν Λέσβῳ μονῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Κατ' εἴδησίν τινα ἐκ Ρουμανίας, ὁ ρουμανικὸς ὀρθόδοξος κλῆρος διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν ρουμανικὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Κογκορδάτου μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Βατικανοῦ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀρχιμ. Θεοδωρήτου Ν. Βασιλοπούλου δ. θ., Ὁποία ἡ πραγματικὴ σχέσις τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τὸν πόλεμον. Διάλεξις ἀπαγγελθεῖσα ἐν τῷ Φιλ. Συλλ. «Παρνασσὸς» τῇ 14 Φεβρ. 1927. Ἀθῆναι.

Νικολάου Ι. Ἐξαρχοπούλου, τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς, Ὁ βίος καὶ τὸ ἔργον τοῦ Pestalozzi. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 17 Φεβρ. 1927 ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου του. Ἐν Ἀθήναις 1927. Μετ' εἰκόνος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Ὕδρᾳ Ἱερᾶς Μονῆς ὁ Προφήτης Ἠλίας ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην ἐν Ὕδρᾳ τὴν 15 Μαΐου 1927 τὸ δικαίωμα τῆς ὑλοτομίας 40.000 ὀκάδων καυσοξύλων καὶ 26 κυβικῶν μέτρων ξυλείας ἐπὶ τῶν δασικῶν θέσεων Ἐπισκοπὴ Τσακώνη και Μπίστη. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 16 Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου Ὀλύμπου προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐν Αἰκατερίνῃ καὶ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀναλήψεως κειμένου ἰδιοκτήτου τῆς Μονῆς Μετοχίου καὶ κήπου Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 22αν Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2—4 μ. μ. ἐν Αἰκατερίνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ συμ]γράφου Ξενοφ. Συλλοπούλου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Αἰκατερίνης. Ἐν τῇ Ἱ Μονῇ Ἁγίου Διονυσίου τῇ 8η Μαΐου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς ἐν τῷ Δήμῳ Κλεωνῶν Ἱ Μονῆς Στεφανίου ὁ (Ἅγιος Δημήτριος) Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἀγρόκτημα χαννάκια κείμενον ἐν τῇ περιφερείᾳ Στεφανίου κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἔν τε τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Χιλιομοδίου Δ. Μπαχταζιᾶ. Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται τῇ 29 Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν Χιλιομοδίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν Δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δ. Μπαχταζιᾶ ἀρξαμένη τῇ 10 π. μ. καὶ λήγουσα τῇ 12 μεσημβρινῇ. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ποσὸν δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων (πρὸς 80.000) ἐτησίως.

Οἱ ὀφειλέται τῆς Μονῆς ἢ διάδικοι αὐτῆς ἐκ διαφορᾶς προερχομένης ἐκ μισθώσεως ἢ καταπατήσεως ἢ ἀμφισβητήσεως μοναστηριακοῦ κτήματος δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμόν. Ἐν Ι. Μονῇ Στεφανίου τῇ 1 Μαΐου 1927

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλειστῶν διακηρύττει ὅτι, τὴν 15ην Μαΐου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ 10-12 π.μ. ἐνεργηθήσεται δημοπρασία τριετοῦς μισθώσεως τοῦ ἐν Περάματι μαγαζείου τῆς Μονῆς Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δέδε. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τῆς Μονῆς (Μετόχιον Πεντέλης Ἁγία Δύναμις). Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κλειστῶν τῇ 15 Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ρόμβου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται καὶ πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν καὶ διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1927 καὶ ληγούσης τὴν 1 Ἰουλίου 1932 ἡ ἐνοικίασις τῶν καὶ θέσιν Μάρμαρα τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Μοναστηρακίου καὶ τοῦ τέως Δήμου Ἀνακτορίου τῆς Βονίτσης νεοεπισκευασθέντος καὶ καλῶς λειτουργοῦντος ὑδρομύλου μετὰ ἑνὸς στρέματος περιοχῆς των τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ρόμβου. Ἐν ἱερᾷ Μονῇ Ρόμβου τῇ 28 Ἀπριλίου 1927.

Τὸ ἡγ)λιον τῆς ἐν Παρνασσίδι Ἱ. Μονῆς Προφήτου Ἡλιοὺ προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως 1) τὸ θερινὸν λειβάδιον «Γκούρα—Μπούσοβὸς καὶ 2) τὸ χειμερινὸν τοιοῦτον «Ξηρολίμνι». συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ταὐταρίθμου διακηρύξεις μας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀμφίσσῃ καὶ Γραβιᾷ τῇ 15 ἀρξαμένου μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12η τῆς μεσημβρίας ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Συμβολαιογράφων καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ι. Μονῇ Προφήτου Ἡλιοὺ τῇ 4 Μαΐου 1927.

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Ὁσίου Νικάνορος προκηρύσσει ὅτι: Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τέσσαρας (ἀριθ. 4) ἡμιόνους τῆς Μονῆς τεσσάρων ἐτῶν, καὶ 300 ὀκάδας ἐρίων ἤτοι 150 ὀκ. αἰγείων [γιδόμαλλα] χρώματος ἐρυθροῦ καὶ 150 ὀκ. προβείων, χρώματος μέλατος καὶ τριῶν ποιοτήτων: πλοκάρι, κουλόκουρι καὶ ἀρναπόκι, ἀνὰ 50 ὀκάδας ἐξ ἑκάστου. Ἡ δημοπρασία ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν τούτων διεξαχθήσεται ἐν Γρεβενοῖς, ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς προσεχοῦς ἐμποροπανηγύρεως Ἀχιλλίου κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς ἤτοι Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην, ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. καθ' ἑκάστην' ἐν τῷ συνήθει τῆς Μονῆς πρατηρίῳ, κειμένῳ παρὰ τὸ παράπηγμα τῶν εἰσπρακτόρων τοῦ κοινονικοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γρεβενῶν Χρήστου Ἀκτσελῆ, ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ Μητροπόλεως Γρεβενῶν, ἀντιπροσώπου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν ὑπ' ἀριθ. 50 καὶ 52 ἐ. ἔ. διακηρύξεων ἡμῶν, ὡς ἀντίγραφα παρὰ τῷ διαληφθέντι Συμβολαιογράφῳ, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὁσίου Νικάνορος τῇ 23 Ἀπριλίου 1927.

„ΕΚΚΛΗΣΙΑ„

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπή

ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Διευθυντής

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθ. Πανεπιστημίου

Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς

Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»:

Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι